

Casussen: Cliënt Ellen

Tool gelinkt aan
pagina 70

Werkvorm 21: boodschappenlijstje

TIP aan docent: Druk niet recto- verso af.
Zo kan je elke deelnemer een blad bezorgen.

Casus:

FICHE: Cliënt Ellen

Jij bent Ellen, een 35 jarige vrouw. Sinds een jaar woon je terug bij je ouders, waar je introk na een opname in het naburig psychiatrisch ziekenhuis vanwege een manische opstoot. Sinds je 25^e ben je gediagnosticeerd met een bipolaire stoornis. De voorbije 10j kende je vooral licht depressieve periodes en had je twee manische opstoten.

Het voorbije jaar was niet evident. Jouw ouders zaten constant op jouw dak, vooral je moeder moeit zich met alle wat je doet. Je hebt het hier moeilijk mee en hebt de neiging om alles wat zij voorstelt weg te duwen, ook al besef je dat ze vaak gelijk heeft.

De laatste weken voel je je precies beter, de 'depressieve waas' lijkt te verdwijnen. Dit komt niet meteen onverwacht want je neemt al ruim een maand geen medicatie meer. Die onnozele verpleegkundigen die dagelijks langs komen letten er eigenlijk niet op of je de medicatie inslikt of niet, dus je bent telkens na de 'inname' naar de badkamer gegaan om de medicatie uit te spuwen. Je bent er van overtuigd dat je dit keer niet gaat vervallen in een manie, maar dat je 'gewoon' jezelf zal kunnen zijn.

Vandaag merk je dat de verpleegkundige zich anders gedraagt. Ze stelt heel wat vragen, wat jou op je zenuwen werkt. Je laat dat effectief ook merken want je vindt dat alles goed gaat. Men zoekt weer problemen waar er geen zijn.

Richtlijnen:

Reageer gerust wat geïrriteerd bij aanvang van het gesprek, je vindt het oprecht vervelend dat men vragen begint te stellen nu je je eindelijk beter voelt. Indien de verpleegkundige erin slaagt je rustig te benaderen en je inspraak te geven in het verhaal, mag je rustiger worden en besef tonen dat het niet verkeerd is om over de toekomst na te denken. Je verkeert voor alle duidelijkheid NIET in een manische episode, want dat zou een gesprek rond VZP te moeilijk maken. Je vertoont wel enkele kenmerken aangeven dat je stilaan aan het afglijden bent.

FICHE: Mantelzorger Agnes

Jij bent Agnes, een 60 jarige vrouw. Jij bent de moeder van Ellen (35j) die sinds een jaar terug bij jou en je echtgenoot woont. Ellen trok in na een opname in het naburig psychiatrisch ziekenhuis omwille van een manische opstoot. Als moeder zie je erg af van het ziektebeeld van je dochter. Het meeste van de tijd loopt ze er wat depressief en apathisch bij. Je probeert haar zo goed als mogelijk te steunen, maar dat wordt niet geapprecieerd. Je bent opgelucht dat er dagelijks iemand langs komt van het Wit-Gele Kruis om te controleren dat Ellen haar medicatie neemt. Je hebt een goed contact met de verpleging, ze maken af en toe de tijd om naar jouw bezorgdheden te luisteren. En die zijn de laatste weken erg toegenomen want Ellen heeft opvallend meer energie dan anders. Je zit gewrongen want enerzijds heb je de indruk dat Ellen zich goed voelt, en dat wil je voor jouw dochter. Maar anderzijds vrees je dat het mogelijk om voortenen van een nieuwe manische episode gaat.

Richtlijnen:

De verpleegkundige gaat het gesprek aan met Ellen over VZP. Je luistert aandachtig mee, maar houd je op de achtergrond. Enkel wanneer de verpleegkundige jou actief betreft, ga je mee in overleg. Je bent bezorgd en wil graag duidelijkheid over wat er gaande is, en afspraken maken over mogelijke uitkomsten. Wat als Ellen terug manisch wordt, wat moet er dan gebeuren? Wat als alles blijft zoals het is, en eigenlijk voor iedereen goed aanvoelt?

FICHE: Verpleegkundige

Het verpleegkundig team van jouw afdeling gaat sinds een jaar langs bij Ellen voor de toediening van medicatie onder toezicht. Ellen is een 35-jarige vrouw die sinds een jaar terug bij haar ouders woont. Ellen is ingetrokken bij haar ouders nadat ze enkele maanden opgenomen werd in het naburig psychiatrisch ziekenhuis vanwege een manische opstoot. Op haar 25^e werd bij Ellen de diagnose bipolaire stoornis gesteld.

De verpleging heeft vooral een goed contact met de moeder van Ellen, Agnes, die zichtbaar afziet van de ziekte van haar dochter. Ellen is vooral gekend als een apathische, licht depressieve vrouw die weinig contact neemt. Bij jouw laatste bezoek merk je echter dat Ellen plots veel te vertellen heeft en erg geïnteresseerd is in jouw leven. Je hebt moeite om de medicatie toegediend te krijgen omdat Ellen de hele tijd rondloopt van kamer naar kamer. Je merkt geen duidelijke manische kenmerken op, maar je vermoedt dat ze opnieuw aan het afglijden is. Tijdens de PB deel je je vermoeden en collega's hebben hetzelfde gemerkt. Twee collega's die vast langs gaan bij Ellen vertellen dat Ellen de laatste weken meteen na het nemen van de medicatie telkens naar toilet ging. Er wordt in vraag gesteld of ze haar medicatie wel effectief genomen heeft. Jij vraagt je af wat er nu eigenlijk verder dient te gebeuren bij Ellen, want in het EVD vind je weinig richtlijnen terug. Er wordt afgesproken dat er de volgende dag een VZP dient ingevuld te worden, en jij staat ingepland om langs te gaan.

Richtlijnen:

Vandaag ga je langs bij Ellen en knoop je het gesprek rond VZP aan. Haar moeder Agnes is in dezelfde ruimte aanwezig.